

Породична азбука

Ала је леп овај свет,
Баш ми прија мамин осмех.
Волим њен пољубац што лечи,
Главу чува да проблеме спречи.
Дом је кад ти неко каже да те воли,
Ђака овог онда ништа не боли.
Е то што ја имам богатство је највеће,
Живот пун пажње, љубави и среће.
Загрљаје волим посебно,
И онда када није потребно,
Јер ја имам сјајну породицу,
Као овај осмех на лицу.
Лепо је са породицом се смејати,
Љубав ту не желиш мењати.
Мислим често: благо мени, благо нама,
Нека се радују тата и мама,
Њихове речи мире и хвале,
О како се само са нама и шале.
Породица су подршка и срећа,
Радост и лепота највећа.
Сестра, брат и њихов загрљај што снажи,
То су породичне дражи.

Ћилимом радости ми летимо,
У школу насмејани слетимо.
Фабрика осмеха је наш дом,
Хитро прави весеље он.
Цео дан, сваки дан, подршка ту је,
Чува ме и прати кроз сваке акције.
Џиновски осмеси, расположени другови,
Шта је срећна породица, сада знате сви.

Вања Кљутић